

بهره‌وری از مسیر تهدید

نمی‌گذرد، از مسیر امنیت

عبور می‌کند

وی تصریح کرد: افزایش بهره‌وری هرگز از مسیر «تهدید شغلی» محقق نمی‌شود، بلکه لازمه آن «امنیت روانی» است. کارمندی که دغدغه تمدید قرارداد نداشته و وقت کافی برای خانواده‌اش دارد، به مراتب کارآمدتر از کارمندی است که هر روز با اضطرابِ تعدیل به محل کار می‌آید.

اعتراف یک نماینده؛

کلید اصلی دست دولت

است

جعفری‌آذر با اشاره به محدودیت‌های تقنینی خاطرنشان کرد: ما به دولت تذکر داده‌ایم که چنانچه در نیمه

دوم سال، تورم فراتر از پیش‌بینی‌ها حرکت کند، باید لایحه ترمیم حقوق را به مجلس ارائه دهد؛ اما نکته اساسی این است که مجلس طبق قانون اساسی در ایجاد بار مالی جدید برای دولت با محدودیت اصل ۷۵ مواجه است و در نهایت، اراده و توان اجرایی دولت تعیین‌کننده خواهد بود.

احمد بیگدلی:

دولت الکترونیک، کارآفرینی و پوچی مدرک‌گرایی

احمد بیگدلی، رئیس کمیته تأمین اجتماعی و عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی، درباره ریشه‌های این وضعیت گفت: مسئله بنیادین ما صرفاً کمبود منابع مالی دولت نیست؛ چالش اصلی این است که ساختار آموزشی ما نیروی انسانی مولد و ارزش‌آفرین تربیت نکرده است.

دولت الکترونیک؛ قیچی ساختار حجیم

وی با بیان اینکه آینده مدیریت دولتی به استقرار کامل دولت الکترونیک و بهره‌گیری از هوش مصنوعی وابسته است، افزود: اگر دولت الکترونیک به معنای واقعی کلمه پیاده‌سازی شود، ساختار متورم کنونی شکسته خواهد شد. اما چالش اساسی اینجاست که این حجم عظیم نیروی انسانی آزادشده به کدام بخش منتقل خواهد شد؟ از آنجا که کارآفرین و فرصت‌های اشتغال‌زا تربیت نکرده‌ایم، خروجی این اتفاق می‌تواند به یک بحران اجتماعی بدل شود.

مدرک‌گرایی؛ بمب ساعتی زیر ساختار اداری

بیگدلی مدرک‌گرایی را «بمب ساعتی» نظام اداری خواند و تأکید کرد: نظام آموزشی کشور به جای مهارت‌محوری و صلاحیت حرفه‌ای، بر مدار مدرک‌گرایی چیده شده است. از چنین ساختاری نمی‌توان انتظار نیروی کارآفرین داشت؛ جوانی که پس از چهار سال تحصیل دانشگاهی هیچ مهارت کاربردی کسب نکرده، راهی جز ایستادن در صف‌های طویل استخدام دولتی پیش روی خود نمی‌بیند.

دولت تصدی‌گر؛ مانع اصلی شکل‌گیری بخش

خصوصی واقعی

وی در نقد ساختار اقتصادی کشور گفت: وقتی دولت تمام عرصه‌ها را تصدی‌گری می‌کند و در عین حال توان ایجاد اشتغال پایدار را ندارد، فشار تقاضا برای استخدام در دستگاه‌های دولتی فزونی می‌یابد. این یک چرخه معیوب است: تصدی‌گری دولتی، بخش خصوصی واقعی را تضعیف می‌کند و ضعف بخش خصوصی، دولت را به تنها پناهگاه اشتغال تبدیل می‌سازد.

محمد سراج

احمد بیگدلی

علی جعفری‌آذر

همه راه‌ها به بن‌بست استخدام دولتی ختم می‌شود

بیگدلی درباره ساماندهی نیروهای شرکتی ادامه داد: احکام برنامه هفتم پیشرفت، به‌کارگیری بی‌ضابطه نیروی شرکتی را محدود کرده است. کمیسیون اجتماعی مجلس با جدیت حذف شرکت‌های واسطه تأمین نیرو را دنبال می‌کند تا دست واسطه‌ها از منابع و حقوق کارکنان کوتاه شود.

وی با اشاره به موانع موجود افزود: تحقق این امر نیازمند هماهنگی دقیق با دولت است؛ چرا که تغییر ماهیت این قراردادهای نظام پرداخت مستقیم، ابعاد مالی و حقوقی جدیدی برای دستگاه‌های اجرایی ایجاد می‌کند.

تقدیر، جایگزین اصلاح ساختاری نیست

وی درباره هدایت تحصیلی و نظام آموزشی تأکید کرد: تا زمانی که هدایت تحصیلی و شغلی بر پایه استعداد، علاقه و نیاز بازار کار نبوده و صرفاً نمره امتحانی ملاک باشد، با نیروی انسانی سردرگم و فاقد بهره‌وری در ادارات روبرو خواهیم بود. با وجود تمامی فشارهای معیشتی، همین کارمندان چرخ‌های اداری کشور را می‌چرخانند؛ اما تجلیل و تقدیر کلامی هرگز جایگزین اصلاحات ساختاری و واقعی نخواهد شد.

محمد سراج:

مسکن؛ شاه‌کلیدی که گم شده است

محمد سراج، دیگر عضو کمیسیون اجتماعی مجلس، با اشاره به سهم سنگین هزینه‌های زندگی گفت: در شرایط کنونی، بیش از ۶۰ تا ۷۰ درصد از دریافتی ماهانه یک کارمند صرف پرداخت اجاره‌بها می‌شود.

ثمره سیاست‌های نادرست مسکن

سراج در این زمینه افزود: وقتی بیش از نیمی از حقوق یک کارمند جذب هزینه سرپناه می‌شود، افزایش سالانه ۲۰ درصدی حقوق در مواجهه با تورم‌های بالای ۴۰ درصد کاملاً بی‌اثر خواهد بود. راهکار بنیادین این است که دولت با واگذاری زمین و تسهیلات ساخت، گره کور تأمین مسکن کارکنان را بگشاید.

نظام پرداخت؛ تبعیضی که در سکوت جریان دارد

سراج با اشاره به سازوکار کسر حق بیمه تشریح کرد: یکی از آسیب‌های اساسی، عدم شمول کلیه اقلام دریافتی کارمند در مبنای کسر حق بیمه صندوق‌های بازنشستگی است. در حال حاضر کسر حق بیمه عمدتاً از حقوق پایه صورت می‌گیرد که این امر سبب می‌شود کارمند پس از سی سال خدمت، هنگام ورود به دوران بازنشستگی با افت شدید درآمد مواجه شود. بازنشستگی؛ سقوط ناگهانی درآمد

وی افزود: مجلس در پی آن است که دولت را مکلف کند تا «کل دریافتی مستمر» مبنای کسر حق بیمه قرار گیرد؛ با این حال، اجرای این الزام نیز با توجه به بحران ناترازی و کسری منابع صندوق‌های بازنشستگی، نیازمند تأمین منابع پایدار است.

حذف شرکت‌های واسط؛

خواسته‌ای که نیازمند اراده

رئیس‌جمهور است

سراج درباره برچیده شدن واسطه‌ها گفت: مذاکرات فشرده‌ای میان مجلس و دولت در جریان است تا مسئولان اجرایی نسبت به ضرورت حذف شرکت‌های واسطه تأمین نیروی انسانی متقاعد شوند. این اقدام نه‌تنها تحمیل بار مالی مضاعف به همراه ندارد، بلکه با برچیدن رانت واسطه‌گری، عدالت در پرداخت و شأن انسانی کارکنان را

تضمین می‌کند.

امیدی محتاطانه برای نیمه دوم سال

سراج در پایان خاطرنشان کرد: امیدواریم با همکاری قوای سه‌گانه و تمرکز بر اولویت‌های بنیادینی چون مسکن و اصلاح ساختار بیمه‌ای دریافتی‌های بازنشستگی، در نیمه دوم سال جاری شاهد کاهش ملموس فشارهای معیشتی بر دوش کارکنان دولت باشیم.

وعده‌ها، قانون‌ها و اراده‌ای که گم شده است

آنچه از مجموع اظهارات اعضای کمیسیون اجتماعی مجلس برمی‌آید، ترسیم‌کننده سیمای نظام اداری کشوری است که با انباشت قوانین روبه‌روست، اما در مرحله اجرا دچار ضعف اراده است. مجلس از یک‌سو با پیگیری اصلاح قوانین در تلاش است تا گره‌های معیشتی و امنیتی کارکنان را باز کند و از سوی دیگر، به محدودیت‌های خود در تحمیل بار مالی به دولت اذعان داشته و کلید اصلی تحول را در اختیارات قوه مجریه می‌داند.

پرسش بی‌پاسخ روز کارمند

پرسش بنیادین این است: چنانچه مجلس ضمانت اجرایی کافی نداشته باشد و دولت نیز با چالش تأمین منابع مالی دست و پنجه نرم کند، وعده‌های مکرری که هر ساله در آستانه روز کارمند مطرح می‌شوند، چه سرانجامی خواهند داشت؟ آیا جامعه کارمندی باید همچنان با پیام‌های تریک و تجلیل روزگار بگذراند، در حالی که سفره معیشتی آنان هر سال کوچک‌تر و امنیت شغلی‌شان شکننده‌تر می‌شود؟

وقتی وعده‌ها بی‌ضمانت می‌مانند

نمایندگان کمیسیون اجتماعی بر اصلاحات ساختاری شامل چابک‌سازی، توسعه دولت الکترونیک، ساماندهی نیروهای شرکتی و تأمین مسکن تأکید کردند؛ اما بخش عمده این سیاست‌ها سال‌هاست تکرار می‌شوند، بدون آنکه بازتاب ملموسی در سفره کارمندان داشته باشند. اکنون زمان آن است که پرسیده شود سازوکار و ضمانت اجرایی عینی برای تحقق این اهداف چیست؟

روز پرسشگری، نه روز تبریک

روز کارمند بیش از آنکه مجالی برای تعارفات اداری باشد، باید مقطعی برای مطالبه‌گری و پاسخگویی شفاف مسئولان باشد؛ تا مشخص شود چرا نیرویی که سه دهه عمر مفید خود را صرف پیشبرد اهداف نظام اداری کرده، همچنان باید درگیر تأمین ابتدایی‌ترین نیازهای زیستی، از اجاره‌بهای مسکن تا دغدغه امنیت شغلی فردا باشد. ■